

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudců JUDr. Marie Krybusové a JUDr. Ing. Zdeňka Strnada, Ph.D. v právní věci žalobců **a) JUST Salad s.r.o., se sídlem v Českých Budějovicích, Česká 9 a b) Fresh-CZ s.r.o., se sídlem v Praze, Chudenická 1059/30, zast. advokátkou, proti žalovanému Statutárnímu městu České Budějovice, se sídlem v Českých Budějovicích, nám. Přemysla Otakara II. č. 1, 2, zast. advokátem, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, t a k t o :**

Přítomnost strážníků Městské policie České Budějovice jako nositelů veřejné moci při svépomocném vyklizení předzahrádky žalobce a) umístěné na veřejném prostranství Piaristického náměstí na poz. parc. č. X zapsaného v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, pracoviště České Budějovice pro obec České Budějovice a k.ú. České Budějovice 1 na listu vlastnictví č. X dne 1.8.2012 představuje nezákonný zásah.

Žaloba žalobce b) se z a m í t á.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení 19.520,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právní zástupkyně žalobce.

Žalobce b) nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenu dne 6.8.2012 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobci domáhali ochrany před nezákonným zásahem, kdy žalobci jsou provozovateli pizzerie v Českých Budějovicích, s předzahrádkou umístěnou na veřejném prostranství Piaristického náměstí v Českých Budějovicích. Pasivní legitimace je dána tím, že žalovaný je zřizovatelem Městské policie v Českých Budějovicích. Dne 1.8.2012 byla bez exekučního titulu svémocně vyklizena předzahrádka pizzerie umístěná na veřejném prostranství. K tomu došlo v ranních hodinách, kdy na místo se dostavila městská policie, stěhovací firma, dva pracovníci správy veřejných statků Magistrátu města České Budějovice a notář. Žalobcům byl předložen zápis ze schůze Rady města České Budějovice, které svým usnesením schválilo vyklizení předzahrádky za použití § 6 obč. zákona.

Žalobci dovozují, že postup žalovaného při vyklizení byl protiprávní a představoval exces z výkonu svémoci podle § 6 obč. zák. Při vyklizení došlo ke zneužití veřejnoprávního postavení městské policie, dovozuje se, že se zřetelem k judikatuře Nejvyššího soudu má svémoc místo pouze tam, kde se nelze účinně dovolat pomoci moci veřejné. V dané věci však bylo možno vyklizení dosáhnout žalobou.

Svémocné jednání bylo umožněno nezákonným zásahem městské policie, kdy přítomnost asistence či dozor městské policie znamenal oprávnění využít zákonných autoritativních oprávnění, které by musely přítomné osoby uposlechnout, a tak de facto městská policie vynutila, že žalobci museli násilně vyklizení předzahrádky strpět. Právě v jednání městské policie je spatřován nezákonný zásah. Městská policie není oprávněna vystupovat jako veřejný činitel a disponovat zvláštními veřejnoprávními oprávněními při výkonu soukromoprávních úkonů svého zřizovatele. Nemá tudíž oprávněna prosazovat občanskoprávní vztahy ve prospěch žalovaného.

Podáním doručeným soudem dne 20.10.2012 byla žaloba omezena na určení, že zásah z 1.8.2012 vyklizením předzahrádky z veřejného prostoru Piaristického náměstí byl nezákonný.

Žalovaný vznesl námitku věcné nepřislušnosti s návrhem na postoupení žaloby příslušnému civilnímu soudu s odkazem na § 7 s.r.s. Poukázal na to, že žalobci provozují pohostinskou činnost v objektu ve vlastnictví žalovaného, o jehož vyklizení se vede samostatné řízení u Okresního soudu v Českých Budějovicích. V letní sezóně vždy některý ze žalobců provozuje letní předzahrádku před tímto objektem na pozemku ve vlastnictví žalovaného. V některých letech byla se žalobcem č. 1 uzavřena dohoda o užívání pozemku, v sezóně 2009 a v sezóně 2012 se žalovaný rozhodl, že smlouvu neuzavře pro nesplnění podmínek žalovaného o platbě nájemného. Protože žalobci odmítli platební podmínky města splnit a odmítli předloženou smlouvu podepsat, užívali žalobci od 10.5.2012 majetek žalobce bez právního důvodu. Ke svémocnému vyklizení předzahrádky bylo přistoupeno po marném uplynutí výzev k dobrovolnému vyklizení pozemku a byl vzat zřetel k praxi z roku 2009, kdy žalobce č. 1 užíval pozemek žalovaného v letní sezóně bez právního důvodu. Žalobci spoléhali na rychlost soudního řízení, které s využitím všech možností daných o.s.ř. trvá jeden rok. Spoléhali proto, že po skončení sezóny předzahrádku vyklidí dobrovolně, aniž by soud ve věci meritorně rozhodl. Takto žalobci mohli podnikat a užívat pozemek každý rok, aniž by žalovaný měl legální obranu. Žalovaný se tudíž ocitl v situaci, kdy jeho vlastnické právo bylo

soustavně rušeno, aniž by měl jakoukoli soudní obranu. Žalobci úmyslně zneužili omezená práva daná vlastníkovu pozemku bránit neoprávněným zásahům.

Na DVD, který si žalovaný pořídil za účelem zdokumentování děje vyklizení předzahrádky, nikde není zachyceno jednání strážníků městské policie, které by mělo znaky zásahu. Strážníci pouze dohlíželi na dodržování veřejného pořádku. Strážníci nevyzývali zástupce žalobců k jakémukoli jednání, po celou dobu vyklizování mlčeli. Přítomní zaměstnanci žalobce, kteří vyklizení zajišťovali, jsou zařazeni na odboru správy veřejných statků, který má v pravomoci výkon vlastnického práva města jako územního samosprávného celku. Neřídí se správním řádem a nevydávají žádná rozhodnutí v oboru veřejné moci. Žalovaný jednal jako samosprávný celek spravující svůj majetek.

Žalobci nemohli být na svých právech zkráceni, protože žádná neměli. Pozemek užívali bez právního důvodu. Žalobci se snaží vlámat do hranice mezi soukromým a veřejným právem a zamezit žalovanému chránit svá vlastnická práva jako subjektu soukromého.

Ze spisu žalovaného vyplynuly následující podstatné skutečnosti.

Okresní soud v Českých Budějovicích v řízení vedeném pod sp. zn. 27 C 610/2009 vydal rozsudek, jímž druhému žalobci uložil zaplatit částku 181.200,- Kč za užívání pozemku č. X ve vlastnictví žalovaného za užívání bez právního důvodu. Ke změně rozsudku v odvolacím řízení došlo ve výroku o lhůtě k plnění, protože nebyly splněny podmínky pro povolení splátek z důvodu neúměrného zvýhodnění provozovatele pizzerie.

Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ve věci vedené pod sp. zn. 27 C 431/2009 je doloženo, že žalovaný podal dne 24.6.2009 proti druhému žalovanému žalobu o vyklizení daného pozemku, který žalovaný užíval bez právního důvodu. Dne 27.10.2009 vzal žalobce žalobu zpět, protože 17.10.2009 druhý žalovaný předmětnou část pozemku zcela vyklidil. V odvolacím řízení bylo rozhodnutí o nákladech řízení potvrzeno, ve zbytku zůstalo usnesení soudu prvního stupně nedotčeno.

Dne 20.4.2012 byla mezi žalovaným a druhým žalobcem uzavřena dohoda o zvláštním užívání místní komunikace, jejímž předmětem byla blíže specifikovaná část dané parcely povolena k užívání jako letní předzahrádka na dobu od 19.4. do 9.5.2012 za dohodnutou úplatu.

Ze zprávy odboru správy veřejných statků žalovaného pro jednání kolegia primátora ze 14.5.2012 plyne, že 10.5.2012 byl zmocněnec druhého žalobce L. V. vyzván, aby se dostavil k žalovanému za účelem vyřízení zvláštního užívání daného pozemku. Zástupci společnosti byl předložen standardní návrh dohody jako v ostatních případech ve městě, avšak zástupce společnosti odmítl dohodu podepsat a požadoval prodloužit předchozí dohodu, jejíž platnost skončila 9.5.2012. Odbor správy veřejných statků požadoval uzavřít dohodu na celé letní období, tak aby byly dodrženy rovné obchodní podmínky pro všechny provozovatele.

Oběma žalobcům byla dne 18.6.2012 zaslána výzva k okamžitému vyklizení nepovoleného záboru předzahrádky před objektem na Piaristickém náměstí na parc. č. X v k.ú. České Budějovice 1.

Opětovná výzva k vyklizení části parcely pro žalobce je datována 19.7.2012.

Rada města České Budějovice na své 23. schůzi ze dne 19.7.2012 se zabývala zvláštním užíváním letní předzahrádky na dané parcele bez právního důvodu a schválila usnesení, podle kterého dojde k vyklizení této části parcely, na které je umístěna letní předzahrádka, za použití § 6 obč. zák.

Průběh vyklizení je osvědčen notářským zápisem JUDr. Z. M., notáře v Českých Budějovicích. Z notářského zápisu je zřejmé, že dne 1.8.2012 se notář na žádost konkrétně označených pracovníků žalovaného dostavil v 6.00 hod. na Piaristické náměstí v Českých Budějovicích, kde obdržel informaci o tom, že na části parcely KN č. X v k. ú. České Budějovice 1 před objektem Hroznová č. X je umístěna letní restaurační předzahrádka. Předmětný pozemek je veřejnou komunikací. K datu 1.8.2012 nebyla uzavřena smlouva o nájmu části pozemku k provozování letní předzahrádky. Restaurální provoz v domě zajišťují žalobci, navenek vystupuje L. V. Rada statutárního města nedala souhlas s uzavřením smlouvy o nájmu části pozemku, naopak informovala L. V., případně další osoby o tom, že pozemek je užíván bez právního důvodu a je třeba ho vyklidit. To se nestalo, a proto Rada města České Budějovice schválila vyklizení části pozemku s použitím § 6 obč. zák.

K proběhlému skutkovému ději notář osvědčil následující skutečnosti. Vlastní vyklizení pozemku bylo zahájeno v 6.00 hod. za účasti Ing. E. N. a Ing. V. H. a 4 strážníků Městské policie České Budějovice. Městská policie provedla kamerové dokumentování průběhu vyklizení. Na místo byly přistaveny nákladní automobily společnosti Kulhánek – Mařík označených registračních značek, na každém z nich byl umístěn kontejner. Dále byl přistaven stěhovací vůz stěhovací firmy FOFR označené registrační značky. Na pokyn pracovníků magistrátu bylo přistoupeno nejprve k rozebrání ohrazení tvořeného naštípaným dřevem. Zídka z naštípaného dřeva byla změřena a pracovníci stěhovací firmy FOFR toto naštípané dřevo postupně naložili do dvou přistavených kontejnerů na nákladních automobilech. V průběhu nakládání dřeva se na místo dostavily osoby notáři označené jako L. V. a D. Š.. L. V. žádal okamžité ukončení jakýchkoli prací s tím, že jedná se o krádež a L. V. na všechny přítomné osoby podá trestní oznámení. Pro svou potřebu provedl fotodokumentaci a bez souhlasu přítomných provedl fotodokumentaci obličejů všech přítomných osob. Následně uskutečnil telefonický rozhovor a během krátké chvíle se dostavili 4 příslušníci Policie ČR. Těm byly podány informace Ing. N. a Ing. H. a osobami označenými jako L. V. a D. Š..

Po naložení veškerého naštípaného dřeva do kontejnerů bylo pomocí rozbrusky přeříznuto ocelové lanko, kterým byly proti odcizení zajištěny stoly a židle. Poté pracovníci stěhovací firmy FOFR naložili do přistaveného stěhovacího vozu konkrétní počet specifikovaných stolků, židlí, podstavců na slunečníky, slunečníky, zajišťovací kovové lanko a zelené plachty.

Poté v 6.50 hod. všechna nákladní vozidla, oba pracovníci Magistrátu města České Budějovice spolu s notářem opustili Piaristické náměstí v Českých Budějovicích a přesunuli se do areálu společnosti Kulhánek-Mařík v Českých Budějovicích, kde byla připravena vyklizená garáž a do této garáže pracovníci stěhovací firmy FOFR za nepřetržitě přítomnosti notáře uskladnili stoly, židle, podstavce, slunečníky, kovové lanko, plachty a naštípané dřevo. Bylo konstatováno, že jiný přístup do tohoto prostoru než vstupními vraty není možný. Garáž byla uzamčena a zapečetěna.

Notář JUDr. Z. M. osvědčil průběh skutkového děje tak, jak je v notářském zápisu popsán a jak byl zjištěn za jeho osobní přítomnosti.

Obsahu notářského zápisu odpovídá dokumentace zachycená oběma stranami na DVD předložených soudů.

Krajský soud svým rozsudkem ze dne 24.10.2012 žalobu zamítl s odůvodněním, že zákonné podmínky předepsané § 82 s.ř.s. dodrženy nejsou. Přítomnost strážníků městské policie při svépomocném vyklizení pozemku hodnotil se zřetelem k okolnosti, že městští strážníci zůstali při vyklizení nečinní, nevyvíjeli žádnou aktivitu ve smyslu vydávání pokynů něco činit, konat či strpět. Na samotném vyklizení věci se nikterak nepodíleli. Přítomní vyklizení byli pouze v zájmu zajištění veřejného pořádku. Vyklizením byla dotčena výlučně subjektivní soukromá práva žalobců, přítomnost strážníků nebyla rozhodnutím a v takové přítomnosti nelze spatřovat zásah zaměřený proti žalobcům ani v jejím důsledku vůči žalobcům nebylo přímo zasaženo.

Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 20.3.2013 rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud vyložil, jaké postavení a povahu má žalovaný a městská policie. Uvedl, že vedle toho, že žalovaný je právnickou osobou veřejného práva, má také subjektivitu ve sféře práva soukromého. Žalovaný při výkonu svého vlastnického práva k pozemku pod vyklizenou předzahrádkou nachází se v soukromoprávním postavení jako všichni ostatní vlastníci. Pro ochranu vlastnického práva žalovaného lze proto využít prostředky dostupné všem ostatním vlastníkům, přičemž mezi ně náleží i svépomoc podle § 6 obč. zák. Městská policie je orgánem obce, jejímž posláním je zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku v působnosti obce a k plnění dalších úkolů v souladu se zákonem. Obecní policie pak patří mezi veřejné ozbrojené sbory zřizované k veřejnoprávním účelům. Pro soukromoprávní aktivity nemající veřejnoprávní dosah je nelze využít. Přítomnost strážníků byla posouzena tak, že ti se na místě vyklizení nenacházeli za účelem dohledu nad veřejným pořádkem, ale za účelem dohledu nad samotným vyklizením. Přitom svépomoc ze své podstaty vylučuje jakékoliv souběžné působení veřejné moci. Pasivní přítomnost strážníků při svépomocném jednání je pojmově vyloučena. Strážníci na místě dohlíželi na průběh výlučně soukromoprávního jednání, čímž městská policie vystupovala na ochranu a ve prospěch primárně soukromoprávních zájmů, což se přičií jejímu veřejnoprávnímu poslání. Žalovaný zneužil své dvojí subjektivity v právu veřejném i v právu soukromém, protože městskou policii použil pro soukromoprávní aktivity. Tím došlo k porušení jednoho ze základních principů právního státu, což je podřaditelné nezákonnému zásahu ve smyslu § 82 s.ř.s. Jednalo se o jednání rozporné se zákonem v neprospěch žalobců, a tudíž způsobilé zasáhnout jejich právní sféru, nejednalo se o úkon zajišťující průběh řízení, čímž byly splněny podmínky tři a čtyři pro úspěšné uplatnění zásahové žaloby. Při posuzování druhé z podmínek o zkrácení žalobců na veřejných subjektivních právech se Nejvyšší správní soud nezabýval odlišnostmi v právním postavení žalobců, přestože ty mohou mít vliv na jejich aktivní legitimaci, ke zkrácení na subjektivních veřejných právech došlo a to konkrétně na právu na všeobecnou ochranu svobodné sféry. Pod tento pojem je třeba zahrnout i právo na to, aby veřejná moc v soukromoprávním vztahu nevyužívala svých vrchnostenských oprávnění či aby se vůči nim v soukromoprávním vztahu sama nepovyšovala do vrchnostenského postavení. Obec nesmí využít obecní policie k prosazení soukromoprávních zájmů na úkor jiného soukromého subjektu, protože takový postup odporuje ústavnímu pořádku. Nejvyšší správní soud shledal naplnění druhé, třetí a čtvrté podmínky pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. s.ř.s. Krajskému soudu uložil posoudit splnění zbylých dvou podmínek, první a páté a dále bylo krajskému soudu uloženo zabývat se aktivní legitimací každého ze žalobců, protože jejich právní postavení a vztah k provozu pizzerie a její předzahrádky nejsou totožné.

Krajský soud se věcí zabýval podle § 82 a násl. s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba žalobce ad a) je důvodná, zatímco žaloba žalobce ad b) opodstatněná není.

V souzené záležitosti se jedná o to, zda přítomnost strážníků městské policie zřízené žalovaným při vyklizení předzahrádky provozované žalobcem a) na konkrétním pozemku na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích je podřaditelná nezákonnému zásahu podle § 82 s.ř.s.

Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je pro poskytnutí ochrany podle označené právní normy zapotřebí splnit pět kumulativních podmínek. Žalobce musí být přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno. Při nedodržení jedné z podmínek nelze ochranu tohoto druhu poskytnout.

V souzené věci je pak krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu podle příkazu vyplývajícího z ustanovení § 110 odst. 4 s.ř.s.

Protože Nejvyšší správní soud krajskému soudu uložil zabývat se zvláště aktivní legitimací obou žalobců, bylo na soudu nejprve zhodnotit, zda jsou dodrženy podmínky pro poskytnutí ochrany podle § 82 o.s.ř. společnosti JUST Salad v Českých Budějovicích.

Jestliže Nejvyšší správní soud shledal, že přítomností strážníků městské policie při vyklizení předzahrádky došlo k nezákonnému zásahu, pak žalobce a), který konkrétní předzahrádku provozoval a provozuje, byl zkrácen přímo na svých právech. Je to právě označený žalobce, který je provozovatelem Fresh pizzerie v Hroznové ulici a k domu přiléhající předzahrádky na Piaristickém náměstí, pozemku p.č. X v k.ú. České Budějovice 1. Vyklizením žalobcových věcí z označeného pozemku došlo k přímému zkrácení žalobce a) na jeho právech.

Druhou ze zákonem předepsaných podmínek, zkrácení na právech bylo posouzeno Nejvyšším správním soudem tak, že žalovaný zneužil svého dvojího postavení ve veřejnoprávních a soukromoprávních vztazích, čímž bylo zasazeno do právní sféry žalobce a) na právu na všeobecnou ochranu jeho svobodné sféry. Tomu bylo Nejvyšším správním soudem podřazeno právo na to, aby veřejná moc v soukromoprávním vztahu nevyužívala svých vrchnostenských oprávnění či aby se vůči nim v soukromoprávním vztahu nepovyšovala do vrchnostenského postavení.

I třetí podmínka o nezákonnosti zásahu byla zhodnocena Nejvyšším správním soudem tak, že je v souzené věci splněna. Porušení základního principu právního státu o vázanosti veřejné moci zákonem, nerespektování zásady rovnosti a stejného postavení účastníků shledal Nejvyšší správní soud ve skutečnosti, že obecní policie svou přítomností při svépomocném vyklizení pozemku vystupovala na ochranu a ve prospěch soukromoprávních zájmů žalovaného. Takový způsob použití obecní policie je v rozporu s jejím veřejnoprávním posláním.

Za takové situace byla přítomnost městské policie způsobilá zasáhnout do hmotněprávní sféry žalobce v soukromoprávní záležitosti, kde veřejná moc místo neměla.

Přítomnost městské policie při vyklizení předzahrádky žalobce a) není rozhodnutím ani jiným úkonem, proti kterému by bylo možno brojit instrumentem podle § 65 a násl. s.ř.s.

Následující podmínky, druhá, třetí a čtvrtá byly podle právního názoru Nejvyššího správního soudu, jímž je krajský soud vázán, dodrženy.

Kromě posouzení první podmínky o přímém zkrácení žalobce a) na právech bylo na krajském soudu zabývat se dodržením páté podmínky o tom, byl-li zásah zaměřen proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu zasaženo.

Je-li spisovou dokumentací doloženo, že svépomocné vyklizení pozemku žalovaného se uskutečnilo za přítomnosti strážníků městské policie, pak přítomnost policistů byla zaměřena přímo proti žalobci a), což událo se nikoliv v zájmu zajištění veřejného pořádku, ale účelem byl dohled na průběh soukromoprávního jednání.

Soud proto uzavřel, že všech pět zákonných podmínek předepsaných pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. s.ř.s. u žalobce a) jsou dodrženy.

Proto soud žalobě žalobce a) zcela vyhověl a určil, že přítomnost strážníků Městské policie České Budějovice jako nositelů veřejné moci při svépomocném vyklizení předzahrádky žalobce a) umístěné na konkrétním pozemku dne 1.8.2012 představuje nezákonný zásah.

Nejvyšší správní soud krajskému soudu dále uložil zabývat se aktivní legitimací k uplatnění projednávané žaloby žalobcem b).

Společnost Fresh – CZ Praha je majoritním společníkem společnosti JUST Salad České Budějovice. Pro posouzení splnění podmínek pro poskytnutí ochrany společníkovi žalobce a), který pizzerii a předzahrádku provozoval a provozuje, je rozhodná právní úprava společnosti s ručením omezeným obsažená v obchodním zákonu. Vlastním jménem a na svou odpovědnost podniká žalobce a). Žalobce b) má postavení společníka žalobce a) a při posouzení podmínek pro poskytnutí požadované ochrany je zapotřebí vycházet z ustanovení § 122 obch. zák. o účasti společníků na řízení společnosti. Protože jedná se o kapitálovou společnost, pak práva na řízení společníci neuplatňují přímo, ale děje se tak prostřednictvím k tomu povolaného orgánu, jímž je valná hromada. Kontrolování hospodaření společnosti pak zakládá oprávnění obsažené v § 122 odst. 2 obch. zák.

Právě z toho, co bylo uvedeno o postavení společníka společnosti s ručením omezeným nelze dospět k jinému závěru než že žalobci b) jako společníku žalobce a) ochranu podle § 82 a násl. s.ř.s. poskytnout nelze.

Jestliže je to žalobce a), kdo vlastním jménem a na vlastní odpovědnost podniká provozováním pizzerie a předzahrádky, pak žalobce b) jako společník vykonávající práva týkající se řízení a kontroly společnosti prostřednictvím valné hromady, není přímo dotčen na svých subjektivních právech. Takovým způsobem může být dotčena výlučně společnost, která je subjektem práva, jejímž společníkem žalobce b) je. Proto nelze usuzovat o přímém zásahu do subjektivních veřejných práv společníka žalobce a) při svépomocném vyklizení pozemku.

Právě vzhledem k formulaci oprávnění společníka společnosti s ručením omezeným podle § 122 odst. 1 obch. zák. a okolnosti, že je to žalobce a), kdo vlastním jménem podniká,

nelze dovodit, že přítomnost strážníků městské policie při vyklizení znamená nezákonný zásah. Nezákonně a počináním podřaditelným zásahu byl dotčen žalobce a), nikoliv jeho společník. Pro ten závěr ostatně svědčí též okolnost, že společníci se mohou v průběhu doby měnit, což nemá dopad na skutečnost, že je to společnost s ručením omezeným, která vlastním jménem a na svou odpovědnost podniká, což je v souzené věci žalobce a).

Konečně není splněna ani pátá podmínka požadující, aby zásah byl zaměřen přímo proti žalobci nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo. Jak již bylo uvedeno, svépomocné vyklizení za přítomnosti strážníků Městské policie se uskutečnilo vůči žalobci a) a je to tento žalobce, vůči němu byl zásah přímo veden. Tento zásah nebyl směřován přímo proti žalobcovým společníkům, a tudíž ani proti žalobci b).

Soud proto uzavřel, že zásahem spočívajícím v přítomnosti strážníků městské policie bylo přímo zasaženo do práv žalobce a), který vyklizovanou předzahrádku provozoval a provozuje a nebylo tak číněno vůči společníkům žalobce a), a tudíž ani vůči žalobci b). Žádná z podmínek stanovených § 82 a násl. s.ř.s. pro poskytnutí ochrany žalobci b) proto dodržena není.

Soud proto žalobu žalobce b) se zřetelem k tomu, co bylo prve uvedeno, zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce a) měl v řízení úspěch a proto mu na náhradě nákladů řízení byla přiznána částka 19.520,- Kč, sestávající ze zaplacených soudních poplatků ve výši 2.000,- Kč ze žaloby, 1.000,- Kč z návrhu na předběžné opatření a 5.000,- Kč za podanou kasační stížnost. Žalobce a) dále vynaložil náklady za tři úkony právního zastoupení v řízení před krajským soudem v částce 2.100,- Kč a stejný náklad za jeden úkon v řízení o kasační stížnosti. Dále má nárok na úhradu třech režijních paušálů po 300,- Kč v řízení před krajským soudem a dalších 300,- Kč za jeden režijní paušál v kasačním řízení. Protože zástupkyně žalobce a) je plátcem daně z přidané hodnoty, vzniká žalobci další nárok na úhradu této daně činící 1.920,- Kč. Poznává se, že všechny úkony byly učiněny v roce 2012 a proto podle přechodného ustanovení obsaženého ve vyhlášce č. 486/2012 Sb. se přiznává odměna za právní služby podle vyhlášky ve znění účinném do dne nabytí účinnosti novelizace. To se vztahuje i na sazbu daně z přidané hodnoty.

Žalobce b) v řízení úspěch neměl a proto mu vzhledem k prve citované právní normě nebylo právo na náhradu nákladů řízení přiznáno.

Při rozhodování o náhradě nákladů žalovaného vycházel soud ze skutečnosti, že žalovanému v řízení nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho obvyklé administrativní činnosti, což soud vedlo k tomu, že žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Žaloba byla projednána postupem odpovídajícím § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 22. srpna 2013

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v.r.

Za správnost vyhotovení:
Šárka Vondřejcová